

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobkyne: **JUDr. D.D.**, advokátka, so sídlom N., B., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu **P.D.**, v **konkurze**, N., H., IČO: X. proti žalovanému: **Mgr. J.H.**, súdny exekútor, so sídlom X., H., **o zaplatenie 26 729,63 Eur s príslušenstvom**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 11.01.2010, č. k. 52 Cbi/22/2008-73, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 11.01.2010, č. k. 52 Cbi/22/2008-73 **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni na účet č. X., vedený v S., a.s., pobočka B., sumu 10 365,03 Eur s 8% úrokom z omeškania ročne odo dňa 1.5.2008 a nahradiť mu trovy konania vo výške 621,50 Eur.

Súd konanie v časti o zaplatenie 16 364,60 Eur zastavil.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 19.11.2008 domáhala proti žalovanému zaplatenia sumy 26 729,63 Eur (805 257 Sk) s príslušenstvom.

Podaním doručeným súdu dňa 22.01.2009 vzala žalobkyňa návrh čiastočne späť a súd na jej žiadosť konanie vo výške 16 364,60 Eur (493 000 Sk) v tejto časti podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. zastavil.

Podľa odôvodnenia žaloby Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodnutím, č. k. 25K 14/2005 vyhlásil konkurz na úpadcu P.D. V rámci realizácie súpisu majetku patriaceho do konkurznej podstaty žalobkyňa zistila, že úpadca zaúčtoval voči súdnemu exekútorovi Mgr. J. pohľadávku vo výške 26 729,62 Eur (805 257 Sk). Súdny exekútor bol poverený príslušným súdom na vykonanie exekúcie v prospech oprávneného - M. proti povinnému - P.D. Súdny exekútor začal vykonávať exekúcie voči povinnému a tieto sú vedené na exekútorskom úrade pod č. Ex 630/06, Ex 660/06, Ex 661/06, Ex 662/06, Ex 663/06. V rámci exekučného konania došlo k dohode medzi oprávneným a zároveň záložným veriteľom, súdnym exekútorom a povinným na dobrovoľnom predaji nehnuteľností. Predaj poľnohospodárskych nehnuteľností v záložnom práve oprávneného bol realizovaný s tým, že finančné prostriedky predstavujúce kúpnu cenu boli poukázané na účet súdneho exekútora v celkovej sume 2 190 000 Sk. Časť z tejto sumy bola zaslaná oprávnenému, a to vo výške 1 384 543 Sk. Zostatok sumy bol ponechaný na účte súdneho exekútora. Predaj nehnuteľností bol realizovaný v mesiaci október 2006. Dňa 15.11.2006 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu a exekučné konania boli v súlade s § 14 ods. 1 písm. d/ ZKV prerušené. Keďže pred vyhlásením konkurzu došlo k speňaženiu majetku a celý výťažok zo speňaženia nebol vydaný oprávnenému, stáva sa súčasťou podstaty. Súdny exekútor odmietol zostatok výťažku vydať do konkurznej podstaty s odôvodnením, že táto celá suma bola zúčtovaná na trovy exekúcie. Na takýto postup súdny exekútor podľa žalobkyne nemal relevantný dôvod, keďže ani jedna z uvedených exekúcií nebola v čase vyhlásenia konkurzu ukončená žiadnym zákonným spôsobom.

Na pojednávaní žalobkyňa poukázala na list žalobcu, v ktorom jej oznamoval, ktoré exekúcie boli proti povinnému uskutočňované jeho exekučným úradom a uviedol, že v prospech oprávneného boli vymožené prostriedky vo výške 2 190 000 Sk. Suma 1 384 743 Sk bola poukázaná v prospech vymáhajúceho a zároveň záložného veriteľa. Uviedla, že po odpočítaní sumy 1 384 743 Sk od 2 190 000 Sk dospela k sume 805 257 Sk, ktorú pôvodne žiadala od žalovaného zaplatiť. Po podaní žaloby uznala časť odmeny žalovaného, a to 20% z vymoženej pohľadávky, t. j. zo sumy 2 190 000 Sk, t. j. 14 538,94 Eur (438 000 Sk) Uznala aj náklady vo výške 1 825,67 Eur (55 000 Sk).

Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že výťažok z predaja nehnuteľností vo výške 2 190 000 Sk bol vinkulovaný v prospech súdneho exekútora a prerozdelený tak, že suma 45 965,05 Eur (1 384 743 Sk) bola poukázaná oprávnenému, suma 1 825,67 Eur (55 000 Sk) bola použitá na úhradu znaleckého posudku č. 27/2006 a zostávajúca suma vo výške 24 903,97 Eur (750 257 Sk) bola zaúčtovaná ako trovy exekúcie, a to dňa 25.10.2006. Vo vyjadrení poukázal na päť samostatných exekúcií, ktoré boli vedené na exekútorskom úrade. Vyúčtoval sumy, na základe ktorých si vypočítal odmenu. Uviedol, že v čase realizácie výkonu exekučného konania a prerozdelenia sumy bola v platnosti vyhláška č. 288/95 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov, kde v § 4 ods. 1 základom na určenie odmeny súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie bola výška vymáhanej pohľadávky, ak ďalej nie je ustanovené inak (§ 5 vyhl. č. 288/95 Z. z. odmena súdneho exekútora je 25% zo základu na jej určenie, najmenej 500 Sk, najviac 1 000 Sk v jednom konaní). Uviedol, že z toho vyplýva, že k prerozdeleniu vymoženej sumy a k zaúčtovaniu trov exekúcie vo výške 24 903,97 Eur (750 257 Sk) došlo v súlade s vtedy platnou vyhláškou o odmenách a náhradách súdnych exekútorov. Keďže k prerozdeleniu vymoženej sumy došlo pred začatím konkurzného konania, má za to, že správca konkurznej podstaty úpadcu P.D., JUDr. D.D. nie je aktívne vecne legitimovaná na podanie tejto žaloby. Uviedol, že jeho exekútorský úrad nebol v žiadnom obchodnom vzťahu so spoločnosťou P.D. a do právneho styku s ňou prišiel až začatím exekučných konaní, pričom táto spoločnosť v nich vystupovala ako osoba povinná, voči ktorej evidoval oprávnenú pohľadávku.

Súd po čiastočnom späťvzatí žaloby konal len o zaplatení sumy 10 365,03 Eur s príslušenstvom, ktorú sumu si ponechal žalovaný ako odmenu z vykonaných exekúcií.

Po právnej stránke súd vychádzal z ust. § 14 ods. 1 písm. e/ ZKV a § 4 ods. 1, § 5 ods. 1, § 16 ods. 1 a 2 vyhl. č. 288/1995 Z. z.

Na rozdiel od tvrdenia žalovaného, podľa ktorého je základom na určenie odmeny súdneho exekútora výška vymáhanej pohľadávky v zmysle § 4 cit. vyhlášky, súd vychádzal z ust. § 16 ods. 2 cit. vyhlášky. Uzavrel, že výsledok exekúcie, v ktorej bude súdny exekútor môcť po skončení konkurzu pokračovať, nie je známy. Súdny exekútor vymohol sumu 2 190 000 Sk, žalobkyňa mu z tejto sumy uznala odmenu vo výške 20%, t. j. 438 000 Sk) a v tejto časti aj po podaní žaloby vzala žalobu späť. Uznala aj náklady na vypracovanie znaleckého posudku vo výške 1 659 695,94 Eur (55 000 000 Sk). Zvyšok sumy 10 365,03 Eur, ktorú sumu predstavuje zvyšok odmeny súdneho exekútora, tento napriek opakovaným výzvam žalobkyni nevrátil, preto mal po vykonaní dokazovania súd za to, že nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 10 365,03 Eur je dôvodný.

Vzhľadom na to, že žalovaný na základe výzvy žalobkyne predmetnú sumu neuhradil, uplatňovala si žalobkyňa aj zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8% zo žalovanej sumy od 1.5.2008 do zaplatenia. Súd jej takto uplatnený úrok z omeškania priznal. Žalobkyňa preukázala, že žiadala vrátenie finančných prostriedkov od žalovaného, k tomu však dobrovoľne nedošlo.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v prospech žalobkyne, vo výške 621,50 Eur.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalovaný a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu I. stupňa na ďalšie konanie. Namietla, že súd I. stupňa vec nesprávne právne posúdil a svojim postupom mu odňal možnosť konať pred súdom.

Nesprávne právne posúdenie vidí v tom, že súd uznal aktívnu legitímáciu žalobkyne v spore napriek tomu, že k prerozdeleniu konaní vymoženej sumy došlo pred začatím konkurzného konania. Podľa jeho mienky úpadca zaúčtoval pohľadávku vo výške 805 257 Sk voči nemu neoprávnene. Nestotožňuje sa tiež s mienkou súdu I. stupňa čo do základu na určenie odmeny exekútora.

Námietku odňatia mu možnosti konať pred súdom odôvodňuje tvrdením, že svoju neúčast' na pojednávaní 11.01.2010 ospravedlnil a požiadal o odročenie pojednávania dňa 08.01.2010 formou elektronickej pošty, pričom neúčast' ospravedlnil konaním

konferencie súdnych exekútorov, o čom pripojil doklad a pozvánku. Súd však, napriek tomuto jeho podaniu, vo veci dňa 11.01.2010 konal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

Vzhľadom na to, že odvolací súd sa plne stotožnil nielen s enunciátom napadnutého rozsudku, ale aj s jeho odôvodnením, v súlade s ust. § 219 ods. 2 O.s.p. len za zdôraznenie jeho správnosti reaguje na námietky odvolateľa.

Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že mu súd I. stupňa odňal svojím postupom možnosť konať pred súdom, odvolací súd zistil, že žalovaný sa v r. 2009 nezúčastnil ani na jednom vytyčenom pojednávaní (26.5.2009, 16.6.2009, 8.9.2009). Svoju neúčast ospravedlňoval práceneschopnosťou, resp. rehabilitáciou a požiadal o odročenie pojednávania. Požiadal tiež o nevytyčenie pojednávania v mesiacoch júl a august z dôvodu čerpania dovolenky. Výzvu súdu zo dňa 25.11.2009, aby predložil doklad o skončení práceneschopnosti, v odbernej lehote neprevzal. Doklad o ospravedlnení neúčasti na pojednávaní dňa 11.01.2010 a žiadosť o odročenie pojednávania, ktoré uvádza v odvolaní, v spise nie je.

Opísaný postup žalovaného nasvedčuje skôr jeho hodnoteniu ako sťažovanie súdneho konania, nie odňatie mu možnosti konať pred súdom, veď ide o vec týkajúcu sa podnikania žalovaného, v ktorom sa mohol dať zastúpiť splnomocneným pracovníkom svojho úradu a vec mohla byť skončená na prvom pojednávaní, pretože vo veci samej sa žalovaný vyjadril písomne podaním zo dňa 20.04.2009 a v odvolaní nič nové neuviedol.

Čo do žiadosti o odročenie pojednávania určeného na 11.01.2010, fax ani písomné doplnenie tohto podania súdu I. stupňa nedošlo ani do postúpenia spisu odvolaciemu súdu dňa 24.03.2010.

Čo do odvolania vo veci samej odvolací súd poukazuje na obsah vyjadrenia žalovaného k žalobe zo dňa 20.04.2009 (č. I. 40) Žalovaný tu uvádza, že oprávnený MPSR v exekučných konaniach vedených žalovaným evidoval voči úpadcovi pohľadávky vo výške 6 078 038 Sk a že ani zďaleka nedošlo k uspokojeniu vymáhaných nárokov oprávneného na istine a úrokoch, ako aj nárokov na trovách exekučného konania. Uvedené svedčí

o správnosti záveru súdu I. stupňa, že exekučné konanie sa neskončilo, ako tvrdí žalovaný, ale sa prerušilo podľa § 14 ods. 1 písm. d/ ZKV a na riešenie veci treba ust. § 14 ods. 1 písm. e/ druhá a tretia veta ZKV. Dôvodne tiež súd I. stupňa aplikoval na výpočet odmeny exekútora ust. § 16 ods. 2 vyhl. č 288/1995 Z. z. a uznal, že výsledok exekúcie nie je známy, pretože po skončení konkurzu bude súdny exekútor môcť v exekúcii pokračovať.

S týmto doplnením odôvodnenia odvolací súd napadnutý rozsudok súdu I. stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Úspešnej žalobkyni trovy odvolacieho konania nevznikli, preto jej odvolací súd ich náhradu nepriznal.

P o u ě n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 14. júla 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová